

BOSNA I HERCEGOVINA
RS
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 010359 14 Uvp
Banja Luka, 24.03.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrša, kao predsjednika vijeća, te Edine Čupeljić i Strahinje Ćurkovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Radmile Dmitrović, u upravnom sporu po tužbi Federalnog ministarstva ... F BiH (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 15.04-96-72/12 od 07.08.2012. godine, tuženog Ministarstva ... RS, u predmetu odobravanja Studije uticaja na životnu sredinu, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 010359 12 U od 13.10.2014. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 24.03.2016. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o Ź e n j e

Pobijanom presudom u stavu 1. izreke, odbijena je kao neosnovana tužba izjavljena protiv rješenja tuženog označenog u uvodnom dijelu ove presude, kojim je u stavu 1. dispozitiva odobrena Studija uticaja na životnu sredinu (Studija) projekta HE D. na slivu rijeke Z. na profilu P., na teritoriji opština B., N. i B.1, projektovane snage 159,15 MW, investitoru projekta HE D. d.o.o. T.; u stavu 2. dispozitiva konstatovano je da je Studija izrađena u skladu sa odredbama Zakona o zaštiti životne sredine i podzakonskim aktima donesenim po osnovu toga zakona, te da je izvođač Studije A.D. P. B.2, institucija ovlašćena od strane tog Ministarstva; u stavu 3. dispozitiva investitor je obavezan da u toku izgradnje i eksploatacije hidroelektrane, a u skladu sa rješenjima datim u Studiji, primijeni mjere sprečavanja, smanjenja ili ublažavanja štetnih uticaja na životnu sredinu poblježe opisane u tačkama 2.1. - do 2.17. dispozitiva, za zaštitu voda, za upravljanje otpadom, za zaštitu zemljišta, za zaštitu od buke, za zaštitu vazduha, flore i faune, pejzaža, ekosistema, ihtiofaune, kulturnog nasljeđa i arheoloških nalazišta, mjere koje se preduzimaju u slučaju nesreća većih razmjera, za praćenje i utvrđivanje klimatskih promjena, za sprečavanje nanosa, za zaštitu postojećih objekata i komunalne infrastrukture, zdravlja ljudi, infrastrukture i monitoringa, kao i da je investitor dužan ispuniti i ostale mjere, utvrđene u konačnom obliku Studije; u stavu 4. dispozitiva konstatovano je da je Studija projekta HE D. na slivu rijeke Z. na profilu P., na teritoriji opština B., N. i B.1 projektovana snage 159,15 MW, u konačnom obliku, urađena u julu 2012. godine i koja čini sastavni dio tog rješenja; da osporeni akt prestaje da važi ako nosilac projekta ne pribavi odobrenje za građenje u roku od 3 godine, računajući od dana prijema rješenja (stav 5. dispozitiva) i da je investitor obavezan da podnese tuženom zahtjev za izdavanje ekološke dozvole, u skladu sa članom 80. Zakona o zaštiti životne sredine („Službeni glasnik RS“ broj: 28/07-prečišćeni tekst, broj 41/08 i 29/10, u daljem tekstu: Zakon) i članom 2. Uredbe o postrojenjima koja mogu biti izgrađena i puštena u rad samo ukoliko imaju ekološku dozvolu. („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 7/06 i 21/10 u daljem tekstu: Uredba). U stavu 2. izreke te presude odbijen je zahtjev tužioca za odlaganje izvršenja osporenog akta.

U obrazloženju te presude sud navodi da je podnosilac zahtjeva, a i tuženi ispoštovao postupak propisan odredbama Zakona za odobravanje Studije, sa posebnim osvrtom na dopunu Studije, koja da je urađena po njegovom nalogu, a shodno dostavljenim mišljenjima zainteresovane javnosti, nakon čega je izvršena revizija te Studije, dostavljen izvještaj Instituta ... B.2 (Institut), koji je vršio reviziju Studije, u kojem je ukazano na nedostatke Studije, da je u skladu sa datim primjedbama urađena i konačna verzija, koja je potom dostavljena na mišljenje Institutu, koji je izvršio provjeru usklađenosti sa Izvještajem o reviziji i obavijestio tuženog da se Studija može prihvatiti, pa je tuženi zaključio da su se ostvarile zakonske pretpostavke za donošenje osporenog akta i odobravanja konačne verzije Studije; da je tužilac dostavio mišljenje i primjedbe na Studiju nakon donošenja osporenog akta tj. 08.08.2012. godine u kojem je navedeno da su predstavnici tužioca upoznati sa Segmentom voda, kao dopunom Studije, ali da smatraju da je zasnovana na zastarjelim podacima i bez podataka sadašnjeg monitoringa kvantiteta i kvaliteta voda, da su upoznati i sa mišljenjem Agencije za ... M. i mišljenjem Svjetskog fonda za zaštitu prirode-WWF, koja mišljenja prihvataju, tako da je u suštini dato negativno mišljenje na Studiju, sve dok se ne utvrde tačni pokazatelji monitoringa kvaliteta i kvantiteta voda rijeka B. i B.1, B.2 i zaštićenog močvarnog područja H.b. na području F BiH; da je tuženi blagovremeno obavijestio tužioca o zahtjevu investitora za odobravanje Studije, da ga je obavijestio i o javnoj raspravi, da je tužilac u istoj učestvovao, da mu je dostavljena dokumentacija i na njegov zahtjev posebni dio Studije, koji se odnosi na Segment voda, koji je sastavni dio Studije i sadrži obrađen eventualni uticaj projekta na vode drugog entiteta i vode RH, te poseban uticaj na promjenu režima voda na rijekama B.1 i N., nizvodno od rijeke B., u kojem je ocijenjeno da nema značajnijeg uticaja, tako i da nema potrebe za primjenu ESPOO Konvencije, niti Ramsarske konvencije (Konvencija o vlažnim područjima), s obzirom da uticaj na vode, koje prihranjuju područje H.b. nije od značaja, ali da je ipak tuženi omogućio učešće tužioca i predstavnika zaštite okoline RH i dao mogućnost i njima kao i svim ostalima da učestvuju u postupku do donošenja osporenog akta, što je u skladu sa Zakonom i zbog čega su neosnovani navodi tužioca o povredi pravila postupka; da je u tom pravcu sud i prihvatio navode iz odgovora na tužbu zainteresovanog lica, da je Agencija za ... dala negativno mišljenje na nacrt Studije, zahtijevajući isto što i tužilac, ali nakon što je dat odgovor na ta mišljenja nije bilo prigovora na konačnu verziju studije; da u vezi ostalih tvrdnji da se Studija zasniva na zastarjelim podacima, zaključeno da su i ovi prigovori neosnovani jer da Studija sadrži poglavlje „Aktuelizacija i novelacija parametara sistema „Gornji horizonti“ i objekta HE D. koji ukazuju da su podaci za sistem „Gornji horizonti“ čiji dio je predmetna hidroelektrana ponovo razmatrani i istaknuti u reviziji Studije koja je odobrena od strane ovlaštene institucije. Shodno navedenom da ni ostali navodi tužbe nisu od uticaja na zakonitost odluke i ne mogu dovesti u pitanje pravilnost zaključka tuženog da se prihvati konačni oblik Studije, s obzirom da su ispunjeni svi uslovi iz odredbe člana 68. Zakona. Tužilac je zahtijevao odlaganje izvršenja osporenog akta, ali njegovi navodi da su otpočeli radovi na predmetnom lokalitetu, nisu od značaja za predmetno odlučivanje, s obzirom da u ovom sporu sud odlučuje o zakonitosti rješenja kojim se odobrava Studija, koja ne daje pravo zainteresovanom licu da otpočne sa radovima, pa odlaganje izvršenja nije osnovano, niti je utemeljeno s obzirom na sadržaj člana 14. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik RS" broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), posebno kod činjenice da tužilac i nije naveo u čemu bi se ogledala šteta i zbog čega bi se takva šteta mogla teško nadoknaditi, pa je zahtjev odbijen.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude, tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede zakona, povrede propisa o postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava na utvrđeno činjenično stanje. Navodi da nižestepeni sud nije uzeo u obzir da osporeni akt sadrži nedostatke koji ga čine ništavim, iz razloga što Studija čija je ocjena izvršena osporenim aktom, ne sadrži bitan segment koji se tiče procjene prekograničnog uticaja na drugi entitet u skladu sa članom 70.,71. i 75. Zakona; da su prilikom održavanja javne rasprave o uticaju predmetne hidroelektrane na životnu sredinu predstavnici tužioca ukazali na okolnosti koje čine Studiju nepotpunom, te iste primjedbe dostavili u pisanoj formi tuženom, da su u javnu raspravu aktivno uključene i dale svoj konstruktivan doprinos u pravcu

izrade stručne analize Studije, međunarodna organizacija WWF i Sekcija za mediteranski program, a čije primjedbe, kao ni njegove primjedbe nisu uzete u obzir prilikom izrade Studije, niti je dato obrazloženje zašto iste nisu prihvaćene, mada je u primjedbama jasno navedeno da će izgradnja predmetne hidroelektrane znatno uticati na režim voda u okruženju, da navedene činjenice nije uzeo u obzir ni nižestepeni sud prilikom odlučivanja po tužbi, što je jasan dokaz da je činjenično stanje nepotpuno i netačno utvrđeno. Takođe u postupku je došlo do povrede međunarodnih konvencija i to Konvencije o procjeni uticaja na okolinu prekograničnih granica, čiji je cilj da se osigura ekološki zdrav i trajan razvoj da se ispuni planska politika i spriječe, ublaže i prate značajni negativni uticaji na okolinu općenito, a posebno prekograničnih granica, te Ramsarske konvencije, čiji je cilj očuvanje područja na Zemlji koja su od presudne važnosti za opstanak mnogih biljnih i životinjskih vrsta i njihovih zajednica; da je prilikom izrade Studije nosilac izrade P. B.2 tražio mišljenje Agencija za ..., koja je svojim aktom od 22.06.2012. godine dala negativno mišljenje na nacrt Studije, posebno u dijelu koji se odnosi na zastarjelost podataka monitoringa kvaliteta i kvantiteta voda rijeka B., B.1, B.2 i zaštićenog močvarnog područja H.b., a Federalno ministarstvo ... je svojim aktom od 02.07.2012. godine potvrdio kao mjerodavno takvo mišljenje agencije, da je u tom pravcu i dokument WWF pod nazivom „Analize, komentari i prijedlozi za djelotvornije mjere za zaštitu prirode i okoliša u okviru projekta „Gornji Horizonti“, koji se i temelji na studiji „Aktualizacija uticaja prevođenja voda „Gornjih horizontata“ na režim površinskih i podzemnih voda. Također je dostavljeno stručno mišljenje na temu Studije, koju su pripremili autori mr.sc. F.A. i mr.sc. Z.M., koji ne potvrđuju opravdanost izgradnje ove hidroelektrane. Iz navedenih razloga naglašava da je neophodno da Vrhovni sud uzme u obzir bitan dokaz da se u Studiji ne navode posljedice za životnu sredinu koje će nastupiti na teritoriji F BiH realizacijom ovog projekta i da smatra da je navođenje uticaja svjesno izostavljeno, jer bi u tom slučaju Studija pokazala da su štetne posljedice za F BiH, veće od koristi koju bi RS imala realizacijom ovog projekta. Pri tom da treba imati u vidu činjenicu da je režim voda u predmetnom području znatno izmijenjen od zadnjeg prikupljanja podataka usljed klimatskih i drugih promjena, a da su podaci vezani za vode stari i više decenija pa ne odgovaraju stvarnom činjeničnom stanju, da u Studiji ne postoje hidrološki pokazatelji i mjerenja novijeg datuma, što bi dalo približnu sliku uticaja na životnu sredinu namjeravanog projekta, kao i njegov uticaj na bilans i balans voda u okruženju. To su i razlozi zbog kojih Studija nije mogla biti odobrena, pa je tuženi bio dužan, poštujući važeće propise, naložiti nova mjerenja i prikupljanjem relevantnih podataka prije ocjene Studije. Iz naprijed navedenog proizlazi zaključak da pobijano rješenje ne sadrži elemente koje mora sadržavati u smislu člana 70, 71. i 75. Zakona, te da je usljed procesnih nedostataka i propusta u izdavanju pobijanog rješenja, koji predstavljaju bitne povrede, kao i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešne primjene materijalnog prava, tuženi donio nezakonit akt, koji je presudom nižestepenog suda trebao biti poništen. Dodaje da je traženo održavanje rasprave radi usmenog iznošenja činjenica i dokaza u skladu da članom 25. stav 2. ZUS, što mu je od strane suda uskraćeno bez razloga za takvu odluku, a takođe je odbijeno i odlaganje izvršenja ovog akta, uz obrazloženje da on nije dokazao mogućnost nastanka štete, a da pri tom nisu cijenjeni svi dokazi priloženi uz tužbu. Predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači i osporeni akt poništi, ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

U odgovoru na zahtjev tuženi organ osporava njegove navode i ističe da su to isti razlozi već navedeni u tužbi, zbog čega tuženi ostaje kod odgovora datog na predmetnu tužbu i predlaže da se zahtjev tužioca odbije kao neosnovan.

U odgovoru na zahtjev zainteresovano lice - investitor HE D. d.o.o. za proizvodnju električne energije Trebinje ističe da je neosnovan navod zahtjeva o nedostatku Studije u odnosu na bitan segment koji se odnosi na procjenu prekograničnog uticaja na drugi entitet, jer da se u definisanju cilja za izradu ove Studije, kako je navedeno u projektnom zadatku, pošlo od zahtjeva da Studija saglasno svim dosadašnjim istraživanjima i svim projektnim i drugim razmatranjima konceptata iznalaženja optimalnog rješenja, sagleda da li se planirani nastavak dogradnje tog sistema

uklapa u osnovni koncept i da li se, ukoliko ima odstupanja, istim ugrožavaju uslovi i ograničenja definisana u tim projektima, posebno u segmentu uticaja na životnu sredinu; da je pri tome naglašeno da ocjenom uticaja na životnu sredinu treba obuhvatiti i negativne i pozitivne efekte djelovanja sistema, da već i letimičan uvid u Studiju potvrđuje da je ispunjen ovaj zahtjev iz projektnog zadatka, jer je posebna pažnja posvećena utvrđivanju činjenica i to, koja su to projektna rješenja na osnovu kojih je izdata vodoprivredna saglasnost za izgradnju HE D. sa pripadajućim objektima, da li se prije izrade ove Studije vršila procjena prekograničnog uticaja na drugi entitet i da li je bila potreba za dopunom vodoprivredne saglasnosti u segmentu mjera predviđenih za sprečavanje negativnih prekograničnih uticaja. Nepobitno je utvrđeno da su u kontinuitetu prije i poslije izdavanja vodoprivredne saglasnosti vršena odgovarajuća istraživanja i da su u skladu sa rezultatima tih istraživanja projektovana, usvajana i nakon dužih opravdanih zastoja u izgradnji aktualizirana već usvojena projektna rješenja za ovu hidroelektranu i u njima predviđene mjere za sprečavanje negativnih prekograničnih uticaja na drugi entitet; da su ta istraživanja i aktualizacije bili dodatni osnov i za izradu ove Studije čiji su bitni rezultati, s ciljem da se stvori mogućnost da se u njih može izvršiti jasan uvid, navedeni u Studiji, a što tužilac nije očito dovoljno uobzirio. Stoga ističe, kao što je navedeno i u Studiji i ukazuje na rješenja koja su verifikovana i usvojena u prethodnim projektima i za koja su date odgovarajuće saglasnosti i dozvole, te započeta izgradnja pojedinih objekata (iskopan istražni potkop sa 4 galerije u području podzemne hidroelektrane, urađen pristupni put do lokacije dužine 6 km, izveden vodozahvat za snabdjevanje gradilišta vodom), što je iz poznatih razloga prekinuto, a zatim izgrađeni ključni objekti, tuneli D.- F.p. i F.p. – B.j., a sva rješenja koja su dobijena u projektu „Aktualizacija i novelacija osnova glavnog projekta HE D. u kome su preispitana prethodna rješenja, zatim rješenja koja su dobijena ocjenom uticaja na okolinu urađenoj u studiji „Aktualizacija prevođenja voda „Gornjih horizonata“ na režim površinskih i podzemnih voda – konzorcijum E. B.3 i Zavod za ... B.4 2009. godine i rješenja drugih projekata direktno i indirektno tretirana je procjena prekograničnog uticaja HE D. na drugi entitet, zbog čega se ti navodi tužioca ne mogu prihvatiti. Dalje ukazuje da u čitavoj studiji, a posebno u njenom segmentu Sektor voda je gotovo u svakom poglavlju razmatrana procjena uticaja na životnu sredinu u F BiH kroz analizu najuticajnijeg faktora na životnu sredinu-faktora moguće promjene režima voda nastale zbog izgradnje ove hidroelektrane na vodotocima koji se nalaze u Federaciji (B.1, B., B.2, H.b.); da je ovakav pristup proizišao i iz zaključaka stručne komisije za projekat „Gornji horizonti“ formirane prema zaključku Međuentitetske komisije za vodoprivredu, a čijim zaključcima su ocijenjeni do tada provedeni i procesi modeliranja, odnosno procjene prekograničnih uticaja prevođenja voda N., D. i F. polja na male srednje i velike vode, na drugi entitet, prihvaćen je navedeni pristup uz datu instrukciju da ga je još potrebno provjeriti uz upotrebu aktuelnih podataka i uz prethodnu verifikaciju modela, koja verifikacija je izvršena 2009. godine, pa nakon što je potvrđena valjanost modela, on je kao takav uvršten u sastavni dio Studije. Navedeno ukazuje i da je neosnovan navod da „Segment voda“ nema stručno uporište i da nema osnova za njegovo prihvatanje, a ukazuje i da je u toku postupka razmatranja Studije dat odgovor na sva mišljenja, pa tako i mišljenje Agencija za ..., mišljenje WWF i komentara „Partnerske grupe“ B.1, a budući da su tretirali istu problematiku, kao i tužilac, proizlazi da su u toku postupka i dati odgovori na sve prigovore tužioca.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovore na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Postupak procjene uticaja na životnu sredinu propisan je u odredbama člana 62. -68. Zakona čijim razmatranjem i primjenom na stanje spisa je nižestepeni sud, po ocjeni ovog suda, došao do pravilnog zaključka da je od strane investitora, koji je podnio zahtjev za odobrenje Studije, a i od strane tuženog, koji je provodio postupak ispoštovana procedura i postupak koji prethodi donošenju rješenja o odobravanju studije. Naime, nakon što je rješenjem tuženog broj: 15.04-96-105/11 od 21.06.2011. godine utvrđena obaveza sprovođenja procjene uticaja i izrade Studije, ovlaštena

organizacija „P.“ a.d. B.2 je izradila nacrt Studije, koji je zainteresovano lice uz zahtjev za odobrenje Studije dana 05.04.2012. godine dostavilo tuženom (član 64. stav 1. Zakona). U daljem toku postupka, tuženi je u smislu stava 2., 3. i 4. iste odredbe, dostavio zahtjev sa nacrtom Studije u elektronskoj formi, subjektima iz člana 60. Zakona (Ministarstvo ... BiH, Ministarstvu ... RH, Agencija za ..., Ministarstvo ... RS, Ministarstvo ... RS, Zavod za ..., opštine B., B.1 i N.), a dostavio je i tužiocu (dostavnica od 24.04.2012. godine). Svim subjektima, pa i tužiocu dostavljeno je i obavještenje o vremenu i mjestu održavanja javne rasprave, čije održavanje je investitor, javno objavio u dnevnom listu G.S. od 04.05.2012. godine. U istom je upoznao zainteresovanu javnost sa podnošenjem zahtjeva, kao i da se obezbjeđuje besplatan uvid u zahtjev i Studiju u prostorijama u kojima će se održati javna rasprava. Javna rasprava provedena je na više, u obavještenju označenih mjesta, uz predstavnike tuženog i zainteresovane javnosti (član 65. Zakona). Predstavnik tužioca je takođe prisustvovao javnoj raspravi koja je održana u B.1ma, na kojoj se izjasnio da se slaže sa projektom, a na njegov zahtjev na raspravi mu je uručen poseban separat uz Studiju, koji se odnosi na Segment voda.

Svi učesnici osim tužioca, su u smislu stava 4. člana 65. Zakona, dostavili investitoru mišljenja i primjedbe u odnosu na nacrt Studije. Primjedbe su se odnosile na zaštitu životne sredine, zdravlja ljudi, historijskog nasljeđa, na uticaj na vode u slivu rijeke T., kao i uticaj prevođenja voda N., D. i F.p. u akumulaciju B. Prigovoreno je i podacima sa aspekta hidrogeoloških analiza, jer da se baziraju na istražnim radovima provedenim prije 30 do 50 godina, što potvrđuje potrebu za provođenjem dodatnih trasiranja u cilju aktualizacije utjecaja planiranih aktivnosti. Primjedbe su dostavljene od strane Ministarstva ..., Ministarstva ..., Zavoda za ... opština N., B. i B.1, te partnerske grupe B.1, WWF i Agencija za .... Tuženi je Ocjenom broj: 15.04-96-72/12 od 13.07.2012. godine, o primljenim primjedbama zainteresovane javnosti i zainteresovanih organa, naložio zainteresovanom licu da izvrši izmjenu i dopunu Studije, u skladu sa navedenim primjedbama, što je i učinjeno, pa je zainteresovano lice dopunu Studije i odgovor na ocjenu o primljenim primjedbama, dostavilo tuženom. Tuženi je u smislu odredbe člana 67. Zakona za reviziju Studije izabralo Institut ... B.2, kao ovlašćeno pravno lice, koje je izvršilo reviziju i dostavilo tuženom Izvještaj o reviziji Studije dana 25.07.2012. godine.

U izvještaju je navedeno da je Studija rađena prema metodologiji koja je propisana u Uputstvu o sadržaju Studije („Službeni glasnik RS“ broj: 118/05) i da se izrađivač uglavnom pridržavao propisane metodologije pri čemu je koristio veoma obimnu dokumentaciju; da je izrađivač ispoštovao stav 2. člana 63. Zakona, jer Studija sadrži posebni dio, u kojem se daje kratki pregled primljenih mišljenja zainteresovane javnosti, ali da nije ispoštovan stav 3. istog člana da Studija sadrži poseban dio koji se odnosi na mogući uticaj projekta na životnu sredinu drugog entiteta u smislu člana 70. stav 1. i 75. Zakona, a koja obaveza je utvrđena i rješenjem od 21.06.2011. godine o obavezi sprovođenja procjene uticaja. Takođe da je potrebno da se konstatuje da je Segment voda, bio stručna podloga za izradu Studije. Shodno navedenim primjedbama urađena je konačna verzija Studije, koja je putem tuženog dostavljena Institutu na ocjenu i provjeru usklađenosti sa Izvještajem o reviziji, koji je nakon izvršene provjere dao mišljenje da se Studija može prihvatiti, da sadrži sve podatke iz člana 67. stav 2. Zakona, jer da je najveći broj primjedbi i sugestija uvaženi i dopunjeni, dok su u manjem obimu uočene određene nejasnoće i nedostaci, koji će se detaljnije razraditi kroz dokaze za izdavanje ekološke dozvole. Shodno navedenom tuženi, a i nižestepeni sud su pravilno zaključili da su se ostvarile pretpostavke za donošenje osporenog akta, odnosno da su se ispunili uslovi za davanje odobrenja za Studiju projekta HE D..

Kada su u pitanju prigovori tužioca, potrebno je ukazati da je primjedbe na Studiju tužilac dostavio nakon donošenja osporenog akta, iako ga je tuženi uredno obavijestio o podnesenom zahtjevu zainteresovanog lica i dostavio mu Studiju i njen posebni dio koji se odnosi na Segment voda, uredno ga obavještavao o toku postupka, kao i sve ostale učesnike, kako je to naprijed već navedeno, što sve zajedno ukazuje da su neosnovani prigovori tužioca o povredi pravila postupka.

Tuženi je u Ocjeni mišljenja i u osporenom aktu, konstatovao da tužilac nije dostavio ni mišljenje ni primjedbe na Studiju, što tužilac nije osporio, već je naveo da tuženi nije uzeo u obzir primjedbe drugih učesnika u postupku, odnosno primjedbe Agencija za ..., mišljenje WWF, koje on podržava i u naknadno dostavljenim primjedbama, u tužbi, a i zahtjevu, a što proizlazi i iz njihovog sadržaja. Ni ovi prigovori nisu od značaja, prije svega jer se odnose na druge učesnike, ali s obzirom na istovjetan sadržaj primjedbi tužioca i pomenutih učesnika, može se konstatovati da je tuženi razmatranjem primjedbi tih učesnika, na posredan način razmotrio i primjedbe tužioca.

To se prije svega odnosi na primjedbu da Studija ne sadrži obrađen eventualni uticaj projekta na vode drugog entiteta, odnosno da osporeni akt nije donesen u skladu sa članom 70. i 71. Zakona, pa da je iz tog razloga ništav. Tuženi je kako je već rečeno, u Ocjeni mišljenja razradio sve primjedbe, što je bio razlog za izradu dopune Studije, a potom i njene revizije u kom postupku je i konstatovan nedostatak Studije o uticaju projekta na drugi entitet, koji je otklonjen u konačnoj verziji Studije. To proizlazi i iz njenog sadržaja, jer je taj dio obrađen u poglavlju 2.4.12.1-Mogući uticaji u pograničnom području, a i iz provjere usklađenosti sa Izvještajem o reviziji. U tom poglavlju je navedeno da je eventualni uticaj projekta na vode drugog entiteta, ili RH, te posebno uticaj na promjenu režima voda na rijeci B.1 i N., nizvodno od rijeke B., detaljno razrađen u Segmentu voda, koji je sastavni dio Studije, te konstatovano da nema značajnijeg uticaja ni potrebe za primjenu ESPOO Konvencije niti Ramsarske konvencije, s obzirom da uticaj projekta na vode, koje prihranjuju područje H.b. je relativno mali. Prema tome ne stoji prigovor tužioca da Studija ne sadrži obrađen uticaj projekta na vode drugog entiteta, kao ni prigovor u vezi ništavosti osporenog akta, koji se ne bi mogao smatrati ništavim čak i da taj nedostatak postoji, jer to nije zakonom predviđeno kao razlog ništavosti.

Ostali navodi zahtjeva da se Studija zasniva na zastarjelim podacima su takođe neosnovani, jer Studija u poglavlju 7. „Aktuelizacija i novelacija parametara sistema „Gornji horizonti“ i objekta HE D., navodi da su ponovo razmatrani podaci za sistem „Gornji horizonti“, čiji dio je HE D., koji projekat je urađen od strane preduzeća E. B.3 2007. godine, a urađena je i studija „Aktuelizacija prevođenja voda „Gornjih horizonata“ na režim površinskih i podzemnih voda - Konzorcijum E. B.3 - Zavod za ... B.4 2009. godine i sve detaljno opisano u tom poglavlju. Proizlazi da osim što su dati odgovori na primjedbe tužioca, da iste nisu osnovane i da su se ispunili uslovi da se odobri konačna verzija predmetne Studije. U prilog navedenom je i podatak da na konačnu verziju Studije nije bilo primjedbi od strane ostalih učesnika, pa ni onih koji su istakli primjedbe na nacrt Studije.

U obrazloženju pobijane presude dati su potpuni i valjani razlozi zbog kojih se tužba smatra neosnovanom, te ocijenjeno da je osporeni akt zakonit, jer da je donesen na osnovu pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilnom primjenom materijalnog prava. Dati su razlozi u pogledu osnovanosti odobravanja Studije, kojom je izvršena procjena eventualnih negativnih uticaja izgradnje navedene hidroelektrane, te investitoru naloženo da primjeni mjere sprečavanja, smanjivanja ili ublažavanja štetnih uticaja na životnu sredinu.

Sud je propustio da odgovori na zahtjev tužioca za održavanje rasprave, ali kako je tužba odbijena i odluka donesena na osnovu činjeničnog stanja utvrđenog u upravnom postupku, to takav propust nije od značaja i ne utiče na zakonitost pobijane presude. Pri tom je sud pravilno obrazložio razloge odbijanja zahtjeva tužioca za odlaganje izvršenja osporenog akta, zbog čega ne stoji navodi da nisu cijenjeni svi dokazi priloženi uz tužbu.

Pogrešno i nepotpuno činjenično stanje nije razlog za podnošenje zahtjeva propisan u odredbi člana 35. stav 2. ZUS, pa te navode zahtjeva ovaj sud ne nalazi za potrebnim da posebno obrazlaže.

Iz navedenih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija na osnovu odredaba člana 40. stav 1. tog zakona, jer nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Zapisničar
Radmila Dmitrović

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić